quia achioꝛ interpretatur lumē fratris mei. Ad hoc enim ꝙ homo
vere peniteat exigitur ꝙ lumen id eſt gracia ſpiritusſancti id eſt fra
tris noſtri xp̄i reſplendeat in coꝛde ſuo. Hunc achioꝛ id eſt peniten/
tem. ozias id eſt ſacerdos primo in domum ſuſcipit quā do a pecca
tis abſoluit ⁊ ſacramentis eccleſie reſtituit Deinde expleto ieiunio
cenam magnam in paſcha facit quā do coꝛpus chriſti ei tribuit per
quod ipſum in anima reficit. Oſi velles attendere ꝙ̄ neceſſarius eſt
iſte cibus anime tue ex cuius participatione ſi digne ſumat̄ anima
reficitur ⁊ ex cuius carencia anima deficit. Sicut enim coꝛpus de
ficit ꝓpter defectum cibi coꝛpalis Marc̄. viij. Dixit dominꝰ miſere
oꝛ ſuper turbā quia iam triduo ſuſtinet me nec habent quod man/
ducent ⁊ ſi dimiſero eos ieiunos in domū ſuam deficient in via. ſic
anima deficit ꝓpter defectum cibi ſacramentalis. pſal. Defecerunt
ſicut fumus dies mei ⁊ oſſa mea ſicut cremiū aruerūt. oſſa mea id ē
robur anime mee Percuſſus ſum ſicut fenum ⁊ aruit coꝛ meuꝫ qꝛ
oblitus ſum comedere panem meuꝫ. Heu quā ta miſeria homo nō
obliuiſcitur vno die comedere panem coꝛpaliter ⁊ interdum obliui
ſcitur ꝑ ſex comedere panem ſacramētalem ⁊ ideo in anima deficit
⁊ moꝛitur Jo. vi. Niſi māducaueritis carnē filij homīs ⁊ bibe. eius
ſang. nō habe. vitā in vobis ſcꝫ eternā. Ad hanc carnem diligent̄
ꝓcremus ipſam deuote ſumamꝰ vt ipſiꝰ effectuꝫ ſcꝫ grāꝫ in pn̄ti
⁊ gloꝛiam in futuro conſequi mereamur xp̄o preſtante qui eſt bene
dictus in ſecula. Amen.

Feria ſexta. poſt Inuocauit. Sermo.

Ecce ſanus factꝰ es iā noli peccare ne deteriꝰ tibi aliq̄d cō/
tingat Jo. v. In verbis p̄miſſis dn̄s tria facit. p̄mo tangit
impenſum beneficiū vt ipſe diligat̄. ſcd̄o ꝓhibet vicium vt
caueat̄. tercio cōminat̄ ſupplicium vt timeat̄. p̄mū ibi. Ecce ſanꝰ fc̄us
es. ſcd̄m ibi. iam noli peccare. terciū ibi. ne deterius tibi aliq̄d ꝯtin
gat. Nota ꝙ ꝑ pc̄m̄ moꝛtale multiplex malū ꝓuenit. primo deꝰ
offenditur. Secundo ꝓximo malū exemplū relinquit̄. tercio coꝛpa
lis infirmitas iſligit̄. quarto oꝛōis effc̄us impedit̄. q̄nto aīa inſtabi
lis efficit̄. ſexto moꝛs et̄na inducit̄. Primo dico ꝙ ꝑ pc̄m̄ deꝰ offē/
ditur. pſa. lxiiij. Ecce tu iratus ⁊ peccauimꝰ ⁊ infra Nō eſt q̄ inuoceꝫ
nomē tuū ⁊ ſurgat ſupple ꝑ pn̄iaꝫ ⁊ teneat te ſupple ꝑ dilectōeꝫ. ab
ſcondiſti faciem tuā a nobis ⁊ alliſiſti nos in manu iniq̄. no. Quid

agis o peccatoꝛ illum offendis qui tibi cõtulit multa bona moꝛtez
ꝑ te ſuſtinuit ⁊ eternum regnū ꝓmiſit tibi. Audi dn̄m de te ⁊ aliis
peccatoribꝰ conquerētem Mich. vi. Popule meꝰ quid feci tibi aut
quid moleſ. fui tibi reſpō. mihi qꝛ eduxi te de t̄ra egipti id ē de ſtatu
peccati ⁊ de domo ſeruitutis id ē de iugo diaboli liberaui te. q̄ſi di.
Ego feci tibi bene ⁊ tu reddis mihi mala ꝓ bonis Deut. xxxii. Hec
cine reddis ꝑple ſtulte ⁊ inſipiēs. Uere ſtultꝰ eſt filiꝰ q̄ pr̄em offēdit
ſeruus qui offendit dn̄m. eger qui offendit medicū. Age ergo peni/
tenciā ⁊ recōciliare medico xp̄o ⁊ dic cum ꝓpha daniele. Peccaui
mꝰ iniquitatem fecimꝰ dn̄e in omnē iuſticiā tuaz. Auertat̄ obſecro
ira tua ⁊ furoꝛ tuꝰ. Sꝫ forte dicis Tātum ⁊ tociēs offēdi dn̄m qd̄ ti/
meo ꝙ nunq̄ꝫ inueniā grām. noli hoc dicere. Audi q̄d dicit̄ yſa. lv
Derelinquat impiꝰ viam ſuā ⁊ iniquꝰ cogi. ſuas ⁊ reuer. ad dn̄m
⁊ mi. eius ⁊ ad deum qm̄ multus eſt ad ignoſcēdum ¶ Secūdo per
pcc̄m primo malum exemplū relinq̄tur Eccl. xlvii. Jherobaz fecit
peccare filios iſrl̄ ⁊ dedit effraym viā peccādi ⁊ plurima redūdaue
runt pc̄tā eoꝝ Ue illis qui nō ſolum deū peccādo offendūt ſꝫ eciaz
malo exemplo alios ad pcc̄m ꝑtrahunt. vn̄ dicit dn̄s Math. xviii.
Qui ſcādaliſauerit vnū de puſillis iſtis q̄ in me credūt expedit ei vt
ſuſpendat̄ mola aſinaria in collo eius ⁊ dimergat̄ in ꝓfundū ma
ris. Ad lr̄am. homī eſſz meliꝰ ꝙ ſine peccato ſubmergeret̄ in mari
q̄ꝫ ꝙ moꝛtalit̄ peccet ⁊ primū ſcādaliſet Jllic eni tm̄ in coꝛpe moꝛi
ret̄ hic autē in anima ⁊ nō ſolum ipſe moꝛit̄. ſꝫ occidit primū i ani/
ma. quē malo exemplo ad peccandū trahit. ꝓpter qd̄ ꝯquerit̄ apo
ſtolꝰ. ii. Thimo. iii. Mali homines ⁊ ſeductores ꝓficiēt in penis errā/
tes ⁊ in errorē mittētes pena talium duplicabit̄ in inferno. qꝛ puni/
ent̄ ꝓ pc̄tō quod ipſi ꝯmiſerunt ⁊ pro eo ꝙ alios ad peccādum in
citauerūt. Jſa. xl. Suſcepit de manu dn̄i duplicia ꝓ omnibꝰ pcc̄is
ſuis. ¶ Tercio ꝑ pcc̄m coꝛpalis infirmitas infligitur. vn̄ Jorā regi
iuda qui grauiter peccauerat dc̄m eſt in. ii. pal. xxi. Qm̄ nō ambu
laſti in viis ioſaphat bene opando. ſꝫ inceſſiſti per iter regum iſrl̄ ⁊
foꝛnicari feciſti iudam ⁊ imitato. ⁊ ihrl̄m inſuꝑ ⁊ frēs tu. ⁊ domū
pr̄is tui melioꝛes te occidiſti ecce ꝑcuciet te plaga magna ⁊ egrota
bis languoꝛe peſſimo. Ecce q̄liter coꝛpalis infirmitas infligit̄ ꝓpt̄
peccatū et ideo omnis egrotās in principio infirmitatis debꝫ ꝯfite
ri ⁊ agere penitēciā vt ſi infirmitas eſſz cauſa egritudinis dimiſſo

peccato cicius ſanaretur. vnde precipitur medicis ne aliquatenus
de infirmi cura ſe intromittāt niſi ille pri⁹ confeſſus fuerit. ſicut hē
tur extra de pe. ⁊ re. Cum infirmitas corꝑalis. Sꝫ heu multi adō
ſtulti ſunt ꝙ in infirmitate differūt confeſſionē vſqꝫ ad extremum
quādo iam vix loqui poſſunt. Nō attendētes ꝙ ſi in principio egri-
tudinis cōfiterētur deum cici⁹ placarēt ⁊ cici⁹ ſanarētur. Sepe ei
deus immittit homini infirmitatē ꝓptera vt ſi homo nō vult ad de
um conuerti ſanus ꝯuertatur ſaltē infirmus. pſal. Imple. fa. eorūꝫ
igno. ⁊c̄. Sed q̄dā valde deuote in infirmitate deflēt pccā ꝑmittūt
emendare ⁊ poſtq̄ꝫ ſani facti ſunt nunq̄ꝫ de hoc cogitāt ſicut oñdi-
tur in decē leproſis Lu. xvij. Qui in īfirmitate clamauerūt ad dn̄m
dicētes. ihu p̄ceptor miſerē noſtri Cum autē om̄es mundati eſſent
vn⁹ ſolus rediit magnificās deum. ſic ad lr̄am cōtingit hodie Sa
cerdos vocat̄ ad infirmū audit ꝯfeſſionē dicit ꝙ poſtq̄ꝫ cōualuerit
redeat ad eum ꝓ penitencia ⁊ inter decem infirmos vix vnus redit
ad ſacerdotē. ¶ Quarto ꝑ pcc̄m oracōis effect⁹ impedit̄ Jo. ix. Sci
mus qꝛ pcc̄ores deus nō audit ſꝫ ſi quis dei cultor ē ⁊ volūtatez ei⁹
facit hunc exaudit. O pct̄ōr nunc in ieiunio fundis multas preces.
ſi vis exaudiri a deo age penitēciaꝫ ꝓ pcc̄is ⁊ de⁹ exaudiet te q̄ꝫdiu
eni in peccatis es deus nō exaudit te. vis exaudiri a deo reconcilia
re deo ⁊ age pniam ⁊ eſto amic⁹ dei ⁊ exaudiet te ſic̄ ipſe amicis ſu
is apl̄is ꝓmiſit. Jo. xiiij. Si quid pe. pa. me. in no. meo dabit vobis
Quā diu in peccatis es immūd⁹ es idō oracio tua ante conſpectū
dei aſcendere non valet vt exaudiatur yſa. p̄. Cum multiplicaueri-
tis oracō. non exau. manus eni veſtre plene ſunt ſan. Laua ergo ꝑ
veram ꝯtriciōem cor tuum vt de⁹ preces tuas exaudiat. ſic̄ p̄cipit
ꝑ eundē ꝓphetam dicēs. Lauamini mūdi eſtote auferte malū cogi
tacōnum ve. ab om̄i iniq̄. quieſcite agere ꝑuerſe. diſcite bn̄facere ¶
Quinto ꝑ peccatum anima inſtabilis efficitur Tren̄. p̄. Peccatuꝫ
peccauit iheruſalē. i. anima ꝓpterea inſtabilis facta eſt. vere anima
peccatoris inſtabilis eſt. qꝛ ab vno deo ſe quietāte auertit ⁊ ad mul
ta tranſitoria ⁊ vana ſe ꝯuertit. Nunq̄ꝫ eni anima inuenire pōt ſta-
bilitatem ⁊ requiē niſi in deo ꝓpter hoc dicit. pš. Conuertē domie
ani. me. in requi. tu. qꝛ dn̄s bn̄fecit tibi. Et qꝛ anima pct̄ōris inſtabi
lis eſt ideo cadit de vno pct̄ō in aliud. Grego. pcc̄m qd̄ ꝑ penitēciā
nō diluit̄ mox ſuo pōdere ad aliud trahit. pcc̄or eni manēs in pec-

catis facit funem de peccatis cum quo ſuſpendetur in inferno. yſa
ie. v. Ve qui trahitis iniquitatē in funiculis vanitatis. hec fit quā
do peccatum pctō coniungitur Auguſtin⁹ Qui peccatum peccato
addit quaſi funem in collo mittit. Unde propheta qui peccato adul
terij ſuꝑaddit peccatū homicidij dicit. Funes peccatoꝝ circumple
xi ſunt me ⁊c̄. vide cuiuſmodi funem cayn fecit dum occidit fratrē ſu
um Ecce vnum peccatum dixit domin⁹. Ubi eſt abel frater tuus.
ait. Neſcio. Ecce aliud peccatū ſcʒ mendaciū. poſtea intulit. Maior
eſt iniquitas mea q̄ꝫ vt veniā merear. Ecce terciū ſcʒ deſpacio. ſic
⁊ tu peccator funiculū facis quādo peccatum peccato addis Ecce
debes pecuniā ꝓximo tuo. exigit eam a te ⁊ tu negas ⁊ dicis ꝙ ni-
hil tenearis ei. Ecce mendaciū. trahit te ad iudiciū facis ei iuramē-
tum de hoc. Ecce piurium. poſtea habes rancorem ad eum. Ecce
tercium peccatum. ꝑ tales funiculos tenetur anima captiua. Age
ergo penitēciam ⁊ rumpe vincula peccati ⁊ fuge ab eo ⁊ reuertere
ad dominū deum tuuʒ yſa. lij. Excutere de puluere id ē de peccato
cōſurge ſede ihrl'm ſolue vincula colli tui captiua filia ſyon. ¶ Ser
to ꝑ peccatum mors eterna inducitur Jacobi. i. Concupiſcencia
cum cōceperit parit peccatū. pctm̄ cum ꝯſummatū fuerit generat
mortem Ideo dicit̄ Eccl'a. xxi. Quaſi a facie colubri fuge peccata ⁊
ſi acceſſeris ad illa non effugient te dentes leonis dentes eius inter
ficient animas hominū. Peccatū bene compatur colubro. q̄a ſic
coluber habet venenum quo occidit̄ homo in corpe. ſic pctm̄ inſū-
dit venenuʒ quo occiditur in anima. Sed heu miſera anima tātū
immergitur cupiditatib⁹ huius mundi ꝙ quātumcūqꝫ vulneretur
ꝑ pctā non ſentit nec mortem imminētē timet. Erego. Si ſcirem⁹
quātum ꝑ vnūquodqꝫ peccatum vulneratur ⁊ fetet aīma vſqꝫ ad
mortem reſiſterem⁹ ſꝫ tanq̄ꝫ amentes cupiditatib⁹ huius ſeculi ſēi
cum vulneramur in anima nō ſentimus. Uis ergo o peccator qui
es in anima mortu⁹ recuꝑare vitaʒ. age penitēciam. audi dominū
dicentē Ezech. xviij. Si impius egerit penitēciam ab omni peccato
ſuo quo ꝑpatus eſt ⁊ cuſtodit omnia p̄cepta mea ⁊ fecerit iudiciū
⁊ iuſticiam vita viuet ⁊ non morietur Uiuet hic inquā vita gracie
⁊ in futuro vita glorie Ad quam nos perducat qui ſine fine viuit ⁊
regnat. Amen.

¶ Dominica ſcd'a in q̄drage. Remiſcē. Smo